

## U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců Mgr. Daniely Zemanové, JUDr. Barbary Pořízkové, JUDr. Michala Mazance a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci stěžovatelky **T. S.**, zastoupené opatrovníkem Z. V., administrativní pracovnící Krajského soudu v Praze, právně zastoupené Mgr. Ondřejem Pivoňkou, advokátem se sídlem v Mladé Boleslavi, Laurinova 1049, za účasti **Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky**, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 31. 8. 2006, č. j. 46 Az 23/2006 - 18,

### t a k t o :

- I.** Řízení o kasační stížnosti **se z a s t a v u j e .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III.** Ustanovenému zástupci stěžovatelky, Mgr. Ondřeji Pivoňkovi, **se p ř i z n á v á** odměna v částce 4800 Kč, která bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 60 dnů od právní moci usnesení.

### O d ů v o d n ě n í :

Stěžovatelka kasační stížností napadá v záhlaví označený rozsudek Krajského soudu v Praze (dále jen „krajský soud“), kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra (dále jen „žalovaný“) ze dne 5. 6. 2006, č. j. OAM-448/LE-C06-C09-2006. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl žádost stěžovatelky o udělení azylu jako zjevně nedůvodnou podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), když dospěl k závěru, že stěžovatelka v podané žádosti neuvedla skutečnosti podřaditelné důvodům pro udělení azylu dle § 12 citovaného zákona.

Stěžovatelce byl pro řízení o kasační stížnosti ustanoven zástupce z řad advokátů, neboť splnila podmínky pro osvobození od soudních poplatků. Ustanovený zástupce učinil dne 12. 12. 2006 podání, v němž k výzvě krajského soudu doplnil kasační stížnost o důvody kasační stížnosti dle ustanovení § 103 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“).

Při doručování písemností bylo krajským soudem z vrácené obálky s poznámkou „odstěhoval se“ (založené na č. l. 36 soudního spisu) zjištěno, že stěžovatelka se z místa svého posledního hlášeného pobytu v ZZC B. – J. odstěhovala a změnu adresy krajskému soudu neoznámila. V databázi žalovaného následně krajský soud ověřil, že stěžovatelka je

stále v místě ZZC B. – J. hlášena k pobytu (č. l. 37 soudního spisu), telefonickým dotazem v uvedeném středisku (č. l. 38 soudního spisu) však bylo zjištěno, že stěžovatelka toto zařízení po uplynutí zákonné lhůty pro pobyt opustila a její další pobyt není znám.

Krajský soud poté ustanovil stěžovatelce dle § 29 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“), ve spojení s § 64 s. ř. s., opatrovníka a věc předložil Nejvyššímu správnímu soudu.

Dle ustanovení § 47 písm. c) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Zvláštním zákonem je v tomto řízení zákon o azylu, který v ust. § 33 písm. e) ukládá soudu řízení zastavit, pokud se žadatel o udělení mezinárodní ochrany v místě hlášeného pobytu nezdržuje a jeho změnu soudu neoznámil.

Za situace, kdy stěžovatelka místo svého hlášeného pobytu opustila, změnu krajskému soudu neoznámila a její další pobyt není znám, Nejvyšší správní soud shledal naplnění podmínek dle § 47 písm. c) s. ř. s., ve spojení s § 33 písm. e) zákona o azylu, a řízení zastavil.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s ust. § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

Stěžovatelce byl pro řízení o kasační stížnosti ustanoven zástupce z řad advokátů. Ustanovenému zástupci stěžovatelky, Mgr. Ondřeji Pivoňkovi, byla přiznána odměna v celkové částce 4800 Kč, která sestává z odměny za dva úkony právní služby po 2100 Kč dle § 7 a § 9 odst. 3 písm. f) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů (advokátní tarif), k nimž náleží dvakrát náhrada hotových výdajů po 300 Kč podle § 13 odst. 3 téže vyhlášky. Náklady právního zastoupení stěžovatelky nese dle ustanovení § 35 odst. 7 s. ř. s. stát.

**P o u č e n í :** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. ledna 2007

JUDr. Radan Malík  
předseda senátu